

ker om Øens Historie, Folkeracerne, Meteorologiske og Klimatologiske Værker, der dels var rent videnskabelige, dels af agronomisk og sanitær Natur, ligesom ogsaa geologiske, zoologiske og botaniske Værker af stor Betydning.

Efter at være vendt tilbage til Frankrig i 1870 viede G. sin Tid paa Beskrivelsen af Madagaskars fysiske, økonomiske og politiske Geografi. Dette Værk omfatter nu 30. Bind og er et Værk, der gør Forfatteren og Frankrig Ære. Han var meget

ivrig for, at Øen skulde blive fransk og ydede baade ved Erobringen og Pacifikationen Generalerne Duchesne og Gallieni store Tjenester. Han var, som før nævnt, Medlem af Videnskabs-Akademiet i Paris, var en Tid Præsident for »La Société de Géographie« og Æresmedlem af talrige udenlandske Selskaber.

G.s Søn er den bekendte Geograf og Forskningsrejsende, G. Grandidier, der er Generalsekretær for La Société de Géographie i Paris.

O. Olufsen.

Mindre Meddelelser.

Bestigelse af Beerenberg paa Jan Mayen. Schweitzeren, Dr. Mercanton, der i sin Tid deltog i Dr. Quervains Gennemrejse af Grønlands Indlandsis, meddeler, at han den 11. August 1921 Kl. 7 Em. besteg Toppen af Vulkanen Beerenberg paa Øen Jan Mayen. Højden angiver M. ikke; men paa Stiellers Atlas er den opført til 2545 Meter o. H.

Dr. M. mener, at en dansk Dame har udsat en Præmie for den, der første Gang besteg dette Bjærg, og da Selskabet ikke er vidende herom, bedes event. Oplysninger i denne Sag afgivne til Det kgl. danske geografiske Selskab, Østergade 1.

Literaturanmeldelser.

»Landeskunde von Russisch Turkestan« von Dr. Fritz Machatschek, Professor der Geographie an der deutschen Universität in Prag. Mit 21 Tafeln und 33 Abbildungen im Text 1921. Stuttgart, Verlag von J. Engelhorn's Nachf.

Dette Værk hører til den Række af fortræffelige geografiske Skrifter, der af Professor, Dr. Albrecht Penck udgives under Betegnelsen: »Bibliothek Länderkundlicher Handbücher«. Professor Machatschek har udarbejdet denne Bog paa Basis af omfattende Rejser i de Lande, man nu i adskillige Aar i fysik-geografisk Henseende har kaldt Mellem- og Centralasien, uden at man dog er naaet til en tilfredsstillende Definition af disse Betegnelser. Desuden har han benyttet et meget betydeligt Antal ældre og yngre Værker om disse Egne. Den værdifulde Literaturfortegnelse, der findes i Slutningen af Bogen, omfatter det vigtigste af, hvad der geografisk set har Interesse.

M. sammenfatter under Begrebet Russisk Turkestan Landene fra Kaspishavet til Kinas Vestgrænse inklusive Pamir. Politisk set passede det ogsaa under Kejserdømmet, idet Turkomannernes Land med Merv som Centrum dannede Generalguvernementet Tran-

skaspien, Khiva og Bokhara var Vasalstater af Rusland, og Vest-Turkestan med de gamle Hovedbyer Samarkand, Kokand og Taschkent med den store Oaseby Taschkent som Centrum var ogsaa et russisk Generalguvernement, hvorunder Øst-Pamir, det egentlige Pamir, hørte, medens det fast beboede Vest-Pamir hørte under Bokharas Emir. For Tiden har, efter hvad der forlyder, alle disse gamle iranske Lande gjort sig uafhængige af Sovjet-Rusland. Fysisk-geografisk set ligger det nær at behandle disse Lande under et, idet de tilsammen er Amu- og Sir Darjas Flodlande. Hele Befolkningen er muhammedansk, og ovenikøbet er alle Sunnitter, og da den islamiske Religion tillige i Praxis spiller en saa kolloidal Rolle, at den egentlig betyder mere som Kit end Nationaliteten, kan det ogsaa friste til at behandle disse Flodlandes Befolkning under et; men de gamle indfødte Regeringer, der har bestaaet i saa lange Tider, har alligevel trods Befolkningens Enhed i Religion og delvis ogsaa i Race givet den gamle geografiske Inddeling i Turkomannernes Land, Khiva, Bokhara og Turkestan saa stor Berettigelse, at den, navnlig sammenholdt med Historien, giver bedre Oversigt end den her anvendte regionale Geografis